

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 108/2010 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Φεβρουαρίου 2010

σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1974/2006 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 91,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 θεσπίστηκε ένα ενιαίο νομικό πλαίσιο για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το ΕΓΤΑΑ στο σύνολο της Κοινότητας. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1974/2006 της Επιτροπής ⁽²⁾ συμπλήρωσε αυτό το νομικό πλαίσιο με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής.
- (2) Το άρθρο 38 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 προβλέπει ότι για τις πληρωμές που έχουν σχέση με την οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ⁽³⁾, πρέπει να καθοριστούν λεπτομερείς κανόνες, περιλαμβανομένου και του ανώτατου ποσού στήριξης.
- (3) Σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να καταρτίσουν ένα πρόγραμμα μέτρων για κάθε λεκάνη απορροής το αργότερο μέχρι τις 22 Δεκεμβρίου 2009. Σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας, μεταξύ αυτών των μέτρων πρέπει να περιλαμβάνονται βασικά μέτρα, ήτοι αυτά που ήδη απαιτούνται για την εφαρμογή της νομοθεσίας της Ένωσης για την προστασία των υδάτων, τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 της εν λόγω οδηγίας και, εν ανάγκη, συμπληρωματικά μέτρα, τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 11 παράγραφος 4, τα οποία συνίστανται σε οποιοδήποτε είδος μέτρων που παρατίθενται στο μέρος Β του παραρτήματος VI της οδηγίας ή οποιοδήποτε άλλο είδος μέτρων που δεν προβλέπεται στο εν λόγω παράρτημα. Αν για τα προαιρετικά και για ορισμένα υποχρεωτικά μέτρα μπορούν να δοθούν ενισχύσεις δυνάμει των άρθρων 31 και 39 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005, θα πρέπει να καθοριστούν λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του άρθρου 38 παράγραφος 2 του κανονισμού αυτού κατά τρόπο ώστε να λαμβάνονται υπόψη τα άλλα υποχρεωτικά μέτρα.
- (4) Προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε αλληλεπικάλυψη, αφενός, μεταξύ της ενίσχυσης υπέρ της τήρησης των προτύπων που προβλέπεται στο άρθρο 31 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005, το οποίο έχει ως στόχο την αντιστάθμιση των προσωρινών μειονεκτημάτων των δικαιούχων εξαιτίας της υποχρέωσης να συμμορφωθούν προς τα πρότυπα της Ένωσης σε ορισμένους τομείς, και, αφετέρου, των ενισχύσεων

που προβλέπονται στο άρθρο 38 του εν λόγω κανονισμού, οι οποίες έχουν σχέση με την οδηγία 2000/60/ΕΚ και αποσκοπούν στην αντιστάθμιση των μόνιμων μειονεκτημάτων των δικαιούχων εξαιτίας της υποχρέωσής τους να συμμορφώνονται προς τις ειδικές απαιτήσεις που έχουν σχέση με την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων της εν λόγω οδηγίας, πρέπει να προβλεφθούν διατάξεις ώστε να γίνεται διάκριση με βάση τα είδη των σχετικών ενεργειών.

- (5) Η οδηγία 2000/60/ΕΚ προβλέπει τις κοινές αρχές και το πλαίσιο κοινοτικής δράσης για την πολιτική στον τομέα των υδάτων. Στο πλαίσιο αυτής της οδηγίας, η οποία καταργεί και αντικαθιστά πολλές οδηγίες περί υδάτων και της οποίας τα «προγράμματα μέτρων» περιλαμβάνουν μέτρα τα οποία προβλέπονται από προηγούμενες οδηγίες που ισχύουν ακόμη στον τομέα των υδάτων, καθώς και συμπληρωματικά μέτρα που είναι απαραίτητα για την επίτευξη των στόχων της ίδιας οδηγίας 2000/60/ΕΚ, συντονίζεται το σύνολο της κοινοτικής νομοθεσίας περί υδάτων. Ενόψει των προαναφερομένων και δεδομένου ότι ορισμένες από τις απαιτήσεις που έχουν τυπικά σχέση με την εφαρμογή της οδηγίας 2000/60/ΕΚ προκύπτουν στην ουσία από άλλα κοινοτικά νομοθετικά κείμενα που αφορούν την προστασία των υδάτων και έχουν ή θα έπρεπε να έχουν εφαρμοστεί από τα κράτη μέλη, το κόστος και το τυχόν διαφυγόν εισόδημα ως τωρινή συνέπεια της εφαρμογής αυτών των απαιτήσεων δεν πρέπει να θεωρούνται ως επιλέξιμα για αποζημίωση. Επιπλέον, το άρθρο 4 παράγραφος 9 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ προβλέπει ότι η εφαρμογή των νέων διατάξεων αυτής της οδηγίας θα πρέπει να εγγυάται τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο προστασίας με την ισχύουσα νομοθεσία της Ένωσης. Ως εκ τούτου, φαίνεται λογικό και σκόπιμο να αποκλεισθεί η αντιστάθμιση του κόστους και του διαφυγόντος εισοδήματος στην περίπτωση των απαιτήσεων που σχετίζονται με την εφαρμογή της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, οι οποίες προκύπτουν από άλλα κοινοτικά κείμενα που αφορούν την προστασία των υδάτων, και να χορηγηθεί ενίσχυση μόνο όσον αφορά τις απαιτήσεις που υπερβαίνουν το επίπεδο προστασίας της νομοθεσίας της Ένωσης το οποίο ίσχυε όταν εκδόθηκε η εν λόγω οδηγία.
- (6) Επιπλέον, ορισμένες νομοθετικές διατάξεις που έχουν σχέση με την εφαρμογή της οδηγίας 2000/60/ΕΚ έχουν ήδη ενσωματωθεί στις διατάξεις περί πολλαπλής συμμόρφωσης. Οι δικαιούχοι ενισχύσεων βάσει του άρθρου 38 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 είναι ήδη υποχρεωμένοι να τηρούν τις κανονιστικές διατάξεις που έχουν σχέση με τη διαχείριση και τις καλές γεωργικές και περιβαλλοντικές συνθήκες οι οποίες προβλέπονται αντίστοιχα στα άρθρα 5 και 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου ⁽⁴⁾, ο οποίος προβλέπει κοινούς κανόνες για τα καθεστώτα άμεσης ενίσχυσης των γεωργών στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής, όπως επίσης ορισμένα καθεστώτα ενίσχυσης για τους γεωργούς, καθώς και στα παραρτήματα II και III του εν λόγω κανονισμού. Για τον λόγο αυτό καμία αντιστάθμιση δεν πρέπει να χορηγείται για τις απαιτήσεις που έχουν σχέση με την εφαρμογή της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, οι οποίες είναι και απαιτήσεις πολλαπλής συμμόρφωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 277 της 21.10.2005, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 368 της 23.12.2006, σ. 15.⁽³⁾ ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ L 30 της 31.1.2009, σ. 16.

- (7) Ως συνέπεια της εφαρμογής της οδηγίας 2000/60/ΕΚ θα μπορούσαν να καθιερωθούν διάφορα επίπεδα περιορισμών για τους γεωργούς. Η μόνιμη αντιστάθμιση πρέπει να επιτρέπεται μόνο στην περίπτωση σοβαρών μειονεκτημάτων.
- (8) Πρέπει να καθοριστεί ανώτατο ποσό ενίσχυσης. Επιπλέον, πρέπει να καθοριστεί ένα ελάχιστο ποσό για τη μόνιμη ενίσχυση προκειμένου να φαίνεται ότι η αντιστάθμιση πρέπει να χορηγείται μόνο στις περιπτώσεις σοβαρών μειονεκτημάτων και να προβλέπεται η δυνατότητα υπέρβασης του ανώτατου ποσού σε ειδικές περιστάσεις που θα πρέπει να δικαιολογούνται στα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης.
- (9) Κατά συνέπεια, πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1974/2006.
- (10) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής αγροτικής ανάπτυξης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1974/2006 τροποποιείται ως εξής:

- 1) Μετά το άρθρο 26 παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 26α:

«Άρθρο 26α

1. Όσον αφορά την εφαρμογή της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*), τα είδη των ενεργειών που είναι επιλέξιμα για ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 38 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 δεν είναι επιλέξιμα για ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 31 του κανονισμού αυτού.

2. Η ενίσχυση δυνάμει του άρθρου 38 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 σε σχέση με την οδηγία 2000/60/ΕΚ μπορεί να χορηγηθεί μόνο για το κόστος και το διαφυγόν εισόδημα που οφείλονται στα μειονεκτήματα που έχουν σχέση με τις ειδικές απαιτήσεις οι οποίες:

- α) καθιερώθηκαν με την οδηγία 2000/60/ΕΚ, είναι σύμφωνα με τα προγράμματα μέτρων τα οποία προβλέπονται στα σχέδια διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών, προκειμένου να επιτευχθούν οι περιβαλλοντικοί στόχοι της εν λόγω οδηγίας, και υπερβαίνουν τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή άλλων νομοθετικών κειμένων της Ένωσης στον τομέα της προστασίας των υδάτων·

- β) υπερβαίνουν τις κανονιστικές απαιτήσεις όσον αφορά τη διαχείριση και τις καλές γεωργικές και περιβαλλοντικές συνθήκες που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου (**), και στα παραρτήματα II και III του εν λόγω κανονισμού·

- γ) υπερβαίνουν το επίπεδο προστασίας της νομοθεσίας της Ένωσης που ίσχυε όταν εκδόθηκε η οδηγία 2000/60/ΕΚ, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 9 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ· και

- δ) προβλέπουν μεγάλες αλλαγές όσον αφορά το είδος της χρήσης γης ή/και σημαντικούς περιορισμούς όσον αφορά τις γεωργικές πρακτικές με συνέπεια σημαντική απώλεια εισοδήματος.

3. Όσον αφορά το ποσό της ετήσιας ενίσχυσης ισχύουν οι ακόλουθοι όροι:

- α) το ποσό της ενίσχυσης υπερβαίνει τα 50 ευρώ ανά εκτάριο χρησιμοποιούμενης γεωργικής έκτασης (εφεξής ΧΓΕ)·

- β) το ανώτατο ποσό της ενίσχυσης δεν υπερβαίνει τα 200 ευρώ ανά εκτάριο ΧΓΕ.

Κατά παρέκκλιση από το στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου:

- α) το αρχικό ανώτατο ποσό ενίσχυσης για μια περίοδο μέχρι πέντε έτη δεν υπερβαίνει τα 500 ευρώ ανά εκτάριο ΧΓΕ·
- β) τα ανώτατα ποσά μπορούν να αυξηθούν σε ειδικές περιστάσεις που πρέπει να δικαιολογούνται στα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης.

(*) ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1.

(**) ΕΕ L 30 της 31.1.2009, σ. 16.».

- 2) Το παράρτημα II τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Φεβρουαρίου 2010.

Για την Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
José Manuel BARROSO

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Το σημείο 5.3.2.1.3 του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1974/2006 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5.3.2.1.3. Ενισχύσεις Natura 2000 και ενισχύσεις που συνδέονται με την οδηγία 2000/60/ΕΚ

- οι περιοχές που καθορίζονται για την εφαρμογή των οδηγιών 79/409/ΕΟΚ, 92/43/ΕΟΚ και 2000/60/ΕΚ και οι υποχρεώσεις των γεωργών οι οποίες απορρέουν από τις αντίστοιχες εθνικές/περιφερειακές διατάξεις διαχείρισης· για κάθε υποχρέωση που συνδέεται με την οδηγία 2000/60/ΕΚ, επεξήγηση του περιβαλλοντικού της στόχου (π.χ. για την προστασία των υδατορρευμάτων από εκπτώσεις παρασιτοκτόνων) και της σχέσης του με τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από την οδηγία 2000/60/ΕΚ (παραπομπή στο αντίστοιχο σημείο του άρθρου 11 παράγραφος 3 ή του άρθρου 11 παράγραφος 4),
- για τις αντιστάθμισεις που σχετίζονται με την οδηγία 2000/60/ΕΚ,
 - i) αναφορά των αντίστοιχων ειδικών απαιτήσεων που εισήχθησαν με την οδηγία 2000/60/ΕΚ, σύμφωνα με τα προγράμματα μέτρων που προβλέπονται στα σχέδια διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμών με στόχο την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων της οδηγίας 2000/60/ΕΚ· και
 - ii) επαρκείς αποδείξεις ότι η προβλεπόμενη αντιστάθμιση δεν καλύπτει το κόστος και την απώλεια εισοδήματος που οφείλονται στα μειονεκτήματα τα οποία έχουν σχέση με άλλες νομοθετικές διατάξεις της Ένωσης για την προστασία των υδάτων, καθώς και με τις κανονιστικές διατάξεις που έχουν σχέση με τη διαχείριση και τις καλές γεωργικές και περιβαλλοντικές συνθήκες που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου·
- περιγραφή της μεθόδου και των αγρονομικών υποθέσεων εργασίας που χρησιμοποιούνται ως σημείο αναφοράς για τους υπολογισμούς που αιτιολογούν το πρόσθετο κόστος και την απώλεια εισοδήματος λόγω μειονεκτημάτων της οικείας περιοχής, τα οποία απορρέουν από την εφαρμογή των οδηγιών 79/409/ΕΟΚ, 92/43/ΕΟΚ και 2000/60/ΕΚ,
- ποσά ενίσχυσης.».